

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/91/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116213609
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1116213609.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Romana Huszára v právnej veci žalobcu: U. M., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XX, N., právne zastúpený: JUDr. Róbert Bockanič, advokát so sídlom Seberíniho 1, Bratislava, proti žalovanému: UNIQA poisťovňa, a.s., so sídlom Krasovského 15, Bratislava, IČO: 00 653 501, právne zastúpený: advokátska kancelária PRK Partners, s.r.o., so sídlom Hurbanovo nám. 3, Bratislava, IČO: 35 978 643, o zaplatenie 26.400 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 7C/42/2016-194 zo dňa 7. septembra 2018 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu o zaplatenia sumy 26.400,- € s príslušenstvom titulom poistného plnenia. Vychádzal z výsledkov vykonaného dokazovania, že medzi stranami došlo dňa 31.10.2013 k uzatvoreniu poistnej zmluvy a doplnkového poistenia finančnej straty na predmet poistenia O. N. I.. Dňa 29.10.2013 došlo k škodovej udalosti spočívajúcej v zrážke poisteného vozidla vedeného žalobcom s vozidlom D.. Žalovaný listom zo dňa 29.1.2015 oznámil žalobcovi, že škodovú udalosť uzatvoril bez poskytnutého plnenia z dôvodu, že preukázaný rozsah a charakter poškodenia nezodpovedá deklarovanému nehodovému deju. Na svoje rozhodnutie použil ust. § 788 ; § 795 ; § 797 ods. 1; § 799 ods. 1 a 3 ; § 806 ; § 809 ods. 1 Občianskeho zákonníka; Oddiel I, čl. 8 ods. 2 VPP, Oddiel I, čl. 7 ods. 1 ; Oddiel I, čl. 7 ods. 2 písm. b/ VPP ; Oddiel I, čl. 8 ods. 5 písm. b) VPP, Oddiel II, článku 5 ods. 2 VPP a konštatoval, že sa stotožnil s tvrdením žalovaného, že rozsah a charakter poškodenia vozidla O. nezodpovedá deklarovanému nehodovému deju. Podstatným produkovaným dôkazom pre toto tvrdenie je znalecký posudok a výpoveď znalca G.. Závery znalca G. a znalca W. sa zasadne nevyklúčujú a obaja konštatujú technickú prípustnosť zrážky vozidiel tak, ako ju opísal žalobca. Znalec W. konštatuje, že poškodené náhradné diely uvedené v kalkulácii majú príčinnú súvislosť s nehodovým dejom dňa 29.10.2013 a nemožno ich vylúčiť. Z uvedeného vyplýva technická prijateľnosť zrážky a poškodenia vozidla vzhľadom na deklarovaný nehodový dej. Znalec G. však nad rámec uvedených zistení konštatuje, že aj keď zrážka vozidiel je technicky prijateľná, teda k zrážke mohlo prísť tak ako to uvádza žalobca, niektoré poškodenia vozidla O. však nemohli pri tejto zrážke vzniknúť. Tieto jednoznačne identifikoval a vylúčil, že by k zdokumentovanému poškodeniu výstupu predného nárazníka a zdokumentovanej deformácii spoja medzi plastovou a kovovou časťou chladiča mohlo dôjsť popisovaným spôsobom. Poškodenia na vozidle O. zdokumentované v súvislosti so škodou udalosťou dňa 29.10.2013 boli spôsobené nie jednou, žalobcom deklarovanou udalosťou, ale minimálne dvoma škodovými udalosťami. Tento záver ďalej podporujú zistenia o zaznamenaných poškodeniach diagnostikou vozidla, podľa ktorých bolo vozidlo v núdzovom režime už 6 kilometrov pred zrážkou, malo nefunkčných viacero systémov a tiež nesvietila pravá strana svetlometov a ostatných svietidiel, čomu

zodpovedá aj absencia stôp na zadnom nárazníku vozidla D. po kontakte s rozbitým sklom so svetlometu a stretávacieho svetla vozidla O.. Zo záverov znaleckého posudku však vyplýva aj to, že nie možné určiť aký rozsah poškodení bol spôsobený jednotlivými škodovými udalosťami - škodovou udalosťou zo dňa 29.10.2013 a inou, ktorá je musela predchádzať. Nemožno teda rozlíšiť, ktoré poškodenia majú pôvod v tej ktorej škodovej udalosti a prípadne ktoré poškodenia vykazujú znaky opakovaného nárazu. Pokiaľ teda po technickej stránke nemožno vylúčiť, že k zrážke vozidiel došlo, možno však vylúčiť, že ku škode na vozidle, napíňajúcej znaky totálnej škody nedošlo len v dôsledku jednej škodovej udalosti, ale viacerých škodových udalostí. Škodová udalosť nie je bez ďalšieho poistnou udalosťou. Tou sa stáva, až po prešetrení škodovej udalosti a záveru, že ide o škodovú udalosť, ktorá podľa poistnej zmluvy zakladá nárok na poistné plnenie (prípadne, či sa na deklarovajúcu škodu nevzťahujú výluky z poistenia). Tým, že si žalobca nesplnil svoju povinnosť pravdivo informovať o vzniku škody a oznámiť aj predchádzajúcu udalosť (bez ohľadu na to, či by nakoniec táto udalosť bola vyhodnotená ako poistná) vyplývajúcu mu ustanovení Oddielu I článok 7 ods. 2 písm. b/ VPP, ako aj § 799 ods. 1 Občianskeho zákonníka, znemožnil jednoznačne určiť vznik nároku na poistné plnenie ako aj jeho rozsah. Obzvlášť v situácii keď malo dôjsť deklarovanou škodovou udalosťou k totálnej škode. Žalovaný preto oprávnenne postupoval s poukazom na Oddiel I článok 8 ods. 2 a 5 písm. c/ VPP a § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka, keď poistné plnenie neposkytol.

1.1. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 a 2, § 255 ods. 1 C.s.p. a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v pomere 100%.

2. Rozsudok odvolaním v zákonom stanovenej lehote napadol žalobca, ktorý sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie podľa ktorého rozsah a charakter poškodenia vozidla nezodpovedá deklarovávanému nehodovému deju, keď nesprávne interpretuje Odborné vyjadrenie znalca L.. W., ktorý dospel k zisteniu že poškodenia vozidla O. zodpovedajú popísanému priebehu škodovej udalosti zo strany žalobcu a všetky, a nie iba niektoré poškodené náhradné diely vozidla O. majú príčinnú súvislosť s nehodovým dejom opísaným žalobcom. L.. W. nedospel k záveru, že by na spôsobenie niektorých poškodení na vozidle O. bola nutná iná škodová udalosť, ktorú mal údajne žalobca zamčať a tým porušiť svoje právne povinnosti. Žalobca sa nestotožňuje so zisteniami znalca L.. G. o tom, že niektoré poškodenia na vozidle O. nemohli vzniknúť pri zrážke tak ako túto udalosť opísal žalobca. Súd prvej inštancie uvádza, že posudok L.. G. rieši skutočnosti, ktorým sa L.. W. nevenoval. Zistenia znalca L.. G. a L.. W. si teda odporujú pričom súd tento nesúlad prehladol a nekriticky sa priklonil záverom znalca L.. G.. Súd prvej inštancie nevenoval pozornosť tomu, že L.. W. inú škodovú udalosť deklarovajú L.. G. odmieta. V odôvodnení rozsudku absentuje presvedčivá argumentácia zo strany súdu prvej inštancie na základe akých skutočností uprednostnil zistenia znalca L.. G. pred zisteniami L.. W.. Na základe uvedeného žiada aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že obaja znalci dospeli k záveru, že z technického hľadiska je prijateľná zrážka vozidla O. s vozidlom D.. Znalec G. však vykonal podrobnú analýzu všetkých poškodení vozidla O. a jednoznačne určil, že vozidlo O. bolo poškodené pred škodovou udalosťou, že riadiace jednotka vo vozidle O. zaznamenala viacero porúch na vozidle O. pred škodovou udalosťou. Znalecký posudok L.. G. a jeho výpoveď predstavujú podstatný dôkaz, že vozidlo O. sa nemohlo poškodiť pri škodovej udalosti, tak ako je zdokumentované. V ostatnej časti vyjadrenia k odvolaniu žalovaný cituje závery znaleckého posudku, ktoré súd prvej inštancie považoval za relevantné okolnosti vedúce k zamietnutiu žaloby. Pokiaľ žalobca nesúhlasil so závermi znalca G. mal predložiť prostriedok procesného útoku. Na závery znalca L.. G. nereagoval ani L.. W. hoci tú možnosť mal a tak žalobca neunesol dôkazné bremeno a nevyvrátil odborné závery znalca G.. Žalovaný poukázal na rozhodnutie najvyšších súdnych autorít Slovenskej a Českej republiky - rozhodnutie súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo 5175/2008 zo dňa 17.6.2009 v zmysle ktorého pre určenie, či škodová udalosť je poistnou udalosťou musia byť splnené podmienky v poistnej zmluve a všeobecných poistných podmienkach. Rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32Odo 122/2005 zo dňa 30.8.2005 v zmysle, ktorého je poisťovňa oprávnená vylúčiť z poistenia určité konanie poisteného ktoré má za následok neposkytnutie poisteného plnenia a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Cdo 248/2009 zo dňa 14.1.2010. Najvyššie súdne authority teda akceptujú výluky z poistenia, kedy poisťovňa zámerne vylúči také osobitné okolnosti z poistenia, kedy nemožno riadne určiť vznik alebo rozsah povinnosti poskytnúť poistné plnenie. V opačnom prípade by mohlo dochádzať k nekontrolovateľnému uplatňovaniu nárokov na poistné plnenie. Z uvedených dôvodov navrhuje aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a priznal žalovanému náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalobca právo podať repliku nevyužil.

5. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, vyčerpávajúcim spôsobom opísal priebeh konania a stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijatý záver o nedôvodnosti žaloby v odseku 31 - 34 napadnutého rozsudku zrozumiteľne vysvetlil. Odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku dalo odpoveď na skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, keď v dostatočnom rozsahu súd prvej inštancie zodpovedal, prečo nebolo žalobe vyhovené. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd nemá čo uviesť, pretože by iba zopakoval správnosť skutkových a na jeho podklade správne prijatých právnych záverov súdu prvej inštancie (§387 ods. 2 C.s.p.).

6. Kľúčová odvolacia námietka žalobcu smerovala k nesprávnemu postupu súdu prvej inštancie spočívajúcej v tom, že zistenia znalca L.. G. a L.. W. si odporujú a súd tento nesúlad prehliadol, pričom sa nekriticky priklonil k záverom znalca L.. G. a nevenoval dostatočnú pozornosť tomu, že L.. W. inú škodovú udalosť deklarovanú L.. G. odmieta. Dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednacou a nie vyšetrovacou zásadou, pričom strany sporu sú povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. V rámci sporového konania súd v zásade bez návrhu nevykoná žiadne dôkazy, pokiaľ zákon neustanovuje inak (§ 185 C.s.p.). Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná, keďže pri rozhodovaní vychádza z preukázaného skutkového a nie skutočného stavu. Strana sporu, ktorá neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie prípadné nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov.

7. Žalobca si žalobou uplatnil nárok na poistné plnenie vedomý si dôvodov pre ktoré žalovaný odmietol poskytnúť poistné krytie, a to, že rozsah a charakter poškodenia vozidiel korešponduje z technického hľadiska len čiastočne zrážke dvoch vozidiel opisovaným spôsobom. Tento záver žalovanému vyplynul zo znaleckého posudku zo dňa 10. decembra 2014 vypracovaného znalcom L.. A. G., ktorý skonštatoval viacero nezrovnalostí (bližšie odsek 12. napadnutého rozsudku). Napriek tomu, na významnú argumentáciu žalovaného vychádzajúcu zo znaleckého posudku znalca z odboru doprava cestná - L.. A. G. zo dňa 16.1.2015, č. 7/2015 žalobca nielen v žalobe, ale ani počas konania pred súdom prvej inštancie žiadnym spôsobom nereagoval. Žalobca síce svoj nárok v žalobe podložil Odborným vyjadrením znalca L.. A. W. zo dňa 18. 02. 2015, ktorého záver vypovedá o tom, že škodová udalosť z technického hľadiska zodpovedá popísanému škodovému deju tak, ako ho opísal žalobca, avšak k nezrovnalostiam týkajúcich sa rozsahu a charakteru vzájomného poškodenia vozidiel O. a D., tak ako ich popísal znalec L.. A. G. sa nevyjadril a neposkytol žiaden dôkaz na vyvrátenie týchto skutočností. Spornou otázkou tak nielen v čase podania žaloby, ale aj počas celého konania pred súdom prvej inštancie zostalo, či k poškodeniu vozidla došlo spôsobom deklarovaným žalobcom pri škodovej udalosti dňa 29.10.2014 a následne výška škody a poistného plnenia prináležiaceho žalobcovi.

8. Pokiaľ je žalobca toho názoru, že mu vznikol nárok na poistné plnenie bolo jeho povinnosťou túto skutočnosť súdu preukázať v prvoinštančnom konaní, reflektujúc na tvrdenia žalovaného opierajúc sa o závery znalca L.. G., a to do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí, povinnosť ktorú si žalobca nesplnil.

9. Žalovaný na rozdiel od žalobcu zotrvávajúc na dôvodoch ktoré ho oprávňovali odmietnuť plnenie v konaní pred súdom prvej inštancie bol aktívny, súčasne s odporom založil znalecký posudok L.. A. G., navrhol vypočuť svedka A. H., príslušníka policajného zboru, ktorý mal byť na mieste nehody a túto šetriť, ako aj navrhol vypočuť znalca L.. A. G., dôkazy ktoré súd prvej inštancie zákonom predpísaným spôsobom vykonal. Žalobca napriek nesúhlasu so závermi L.. G., vedomý si že tento dôkaz oslabil jeho skutkové tvrdenie, nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by toto tvrdenie vyvrátil. Pokiaľ žalobca oponoval záverom znalca G. zaťažovalo ho bremeno popretia skutkových tvrdení protistrany možnosť, ktorú nevyužil. Za popretie skutkových tvrdení žalovaného nemožno považovať žalobcom predložený jediný dôkaz na ktorom založil svoju žalobu (odborné vyjadrenie znalca L.. W.), keďže tento na závery znalca L.. G. nereagoval. Nepriaznivé rozhodnutie pre žalobcu tak nie je spôsobené nesprávnym postupom súdu prvej inštancie, ale dôkaznou núdzou žalobcu, ktorý relevantnú obranu žalovaného hodnoverným

spôsobom nevyvrátil, hoci ho k tejto povinnosti podnecuje ust. § 151 ods. 2 C.s.p. z ktorého vyplýva, že stranu sporu zaťažuje bremeno popretia skutkových tvrdení protistrany.

10. Ak teda súd prvej inštancie vychádzal zo záverov znaleckého posudku L.. G. a jeho výpovede, z ktorých dôkazov vyplynulo, že ku škode na vozidle, naplňajúcej znaky totálnej škody nedošlo len v dôsledku jednej škodovej udalosti, ale viacerých škodových udalostí, na podklade ktorých prijal záver, že tým, že žalobca jazdil na vozidle O., ktoré sa nachádzalo v núdzovom režime bez toho aby poskytol žalovanej pravdivé informácie o tejto skutočnosti zakladá právo žalovanej na odmietnutie poistného plnenia z dôvodu naplnenia podmienky dohodnutej v VPP. Žalobca si teda nesplnil svoju povinnosť pravdivo informovať o vzniku škody a oznámiť aj predchádzajúcu udalosť vyplývajúcu mu z VPP, čím znemožnil jednoznačne určiť vznik nároku na poistné plnenie ako aj jeho rozsah a preto žalovaný oprávnené postupoval, keď poistné plnenie neposkytol, keďže škodová udalosť nie je bez ďalšieho poistnou udalosťou, zakladajúcou nárok na poistné plnenie s poukazom na Oddiel I článok 8 ods. 2 a 5 písm. c/ VPP a § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka v dôsledku čoho je nutné považovať rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým žalobu zamietol za vecne správne a preto došlo odvolacím k potvrdeniu napadnutého rozsudku v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p..

11. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. Nakoľko odvolací súd odvolaniu žalobcu nevyhovel a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, mal žalovaný v odvolacom konaní plný úspech a vznikol mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).